

LECTORI.

In libro inter raros rarissimo, cui titulus : Φιλοκκλία τῶν ἱερῶν Νηπιτικῶν. etc., Venetiis 1782, fol., p. 699-754 legitur Symeonis Metaphrastæ commentarius in sermones 50 S. Macarii Ægyptii, sub hoc titulo : Πράξεις Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ εἰς ὃν' κεφάλαια εἰς τοὺς πεντήκοντα λόγους τοῦ ἁγίου Μακαρίου Αἰγυπτίου. Incipit : Περὶ τελειότητος ἐν πνεύματι λόγος α'. — Pag. 704 : Τοῦ αὐτοῦ περὶ προσευχῆς. — 709 : Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑπεμονῆς καὶ διακρίσεως. — 719 : Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑψώσεως τοῦ νοῦς. — 726. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀγκυρῆς. — 738 : — Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐλευθερίας νοῦς. Hæc tamen omnia jamdudum edita sunt sub nomine ipsius Macarii (jure, ut videtur, non suo) et exstant *Patrologiæ nostræ* tom. XXXIV, col. 841-965.

SYMEONIS METAPHRASTÆ

PRECATIONES.

(Ex Horologio Græcorum in precibus ad Communionem, Ed. Venet. Pinelli, 1644, p. 610),

Precatio Symeonis Metaphrastæ.

Qui solus purus et integer es, Domine, qui per ineffabilem benignitatis sensum, nostram totam naturam assumpsisti ex puro et virginali sanguine ejus quæ supra naturam te concepit Spiritus divini influentia, et æterni Patris beneplacito, Christe Jesu, Dei sapientia, pax et virtus; qui in corpore tuo vivificas et salutare passiones expertus es, crucem, clavos, lanceam, mortem; mortifica mei corporis exitiosas animæ passiones; qui in sepulcro tuo Inferni regnum dejecisti, sepeli mea prava consilia per bonas cogitationes, et nequitia spiritus dissipa; qui vivifica tua post tres dies resurrectione, primum parentem lapsum suscitasti, suscita me peccato prostratum penitentia sensus mihi subministrans; qui gloriosa tua ascensione, assumptam carnem deificasti, et sede ad dexteram Patris honorasti, dignum me effice per sanctorum mysteriorum tuorum participationem, ut dextrum salvatorum locum obtineam; qui Paracleti Spiritus adventu, vasa gloriosa sanctos tuos discipulos effecisti, me quoque ejus advenientis habitaculum ostende; qui debet iterum venire ad judicandum orbem in justitia, præsta mihi ut occurram tibi in nubibus sanctis tuis, ut sine fine glorificem et celebrem te cum æterno tuo Patri, et sanctissimo, bono et vivifico tuo Spiritu, nunc et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

σε σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ πάναρχῳ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ejusdem precatio altera.

Ut in tremendo tuo et personarum non acceptionem faciente tribunali astans, Christe Deus, et sententiam expectans, et rationem reddens meorum male gestorum, ita hodie ante adventum diei meæ condemnationis, in sancto tuo altari assistens coram te et venerandis sanctis angelis tuis, sub meæ conscientia pondere incurvatus, offero iniqua mea

A

Εὐχὴ Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ὁ μόνος καθῆρος καὶ ἀκίρτος Κύριος, ὁ δι' οὐκτον φιλοφροσύνης ἀνεκδιήγητον, τὸ ἡμέτερον ὄλον προσλαμβάνων φάρμακον ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς ὑπερφύως κλησάσης σε, Πνεύματός Θεοῦ ἐπελεύσει, καὶ εὐδοκίᾳ Πατρὸς ἀδίου, Χριστὲ Ἰησοῦ σοφία Θεοῦ, καὶ εἰρήνη καὶ δύναμις· ὁ τῷ προσλήμματί σου τὰ ζωποιαὶ καὶ σωτήρια πύθη καταδεξάμενος, τὸν στυγρὸν, τοὺς ἕλους, τὴν λόγχην, τὸν θάνατον, νέκρωτόν μου τὰ ψυχοφύρα πάθη τοῦ σώματος· ὁ τῷ ταφῇ σου τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύτας βεβίλεια, θάψον μου διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ διαβούλια, καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διασκεδάσον· ὁ τῷ τριημέρῳ σου καὶ ζωοφύρῳ ἀναστήσει, τὸν πεπτωκότα προπάτορα ἀναστήσεις, ἀνάστησόν με τῷ ἁμαρτίᾳ κατολισθησάντα, τρόπος μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος· ὁ τῷ ἐνδόξιῳ σου ἀναλήψει, τῆς σαρκὸς θειώσας τὸ πρόσλημμα, καὶ τοῦτο τῷ δεξιῷ καθέδρα τιμῆς τοῦ Πατρὸς, ἀξιώσον με διὰ τῆς τῶν ἁγίων σου μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν τωζομένων τυχεῖν· ὁ τῷ ἐπιδημίᾳ τοῦ παρκαλήτου Πνεύματος, σκεύη τίμια τοὺς ἱερούς σου μαθητὰς ἐργασάμενος, δοχεῖον καμὲ τῆς αὐτοῦ ἀνάδειξον ἐπελεύσεως· ὁ μέλλον πάλιν ἐρχεσθαι κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, εὐδόκησον καμὲ προὑπαντήσαί σοι ἐν νεφέλαις, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ μου σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις σου, ἵνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ ἀνομνῶ

C

ἀγαθῶν καὶ ζωοφυῶν σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ

Ἵς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ σου καὶ ἀπροσωπολήπτου παρεστηκὸς βήματος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ δίκαιος ὑπέχων, καὶ λόγον ποιούμενος τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων κακῶν, οὕτω σήμερον πρὸ τοῦ φθάσαι σὴν ἡμέραν τῆς κατοκρίσεώς μου, ἐπὶ τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ περιστάμενος ἐνώπιόν σου, καὶ τῶν φοβερῶν καὶ ἁγίων ἀγγέλων σου, κατακαμπτόμενος ὑπὸ τοῦ ἰδίου

συνειδότης, προσφέρω τὰς πονηρὰς μου καὶ ἀθέ-
 σμους πράξεις, θριαμβεύων αὐτὰς καὶ δημοσιεύων.
 Ἴδε, Κύριε, τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ ἄφες πάσας
 τὰς ἁμαρτίας μου· ἴδε ὅτι ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς
 τρίχας τῆς κεφαλῆς αἱ ἀνομίαι μου· τί γὰρ οὐκ
 ἔπραξα κακόν; ποῖον ἁμάρτημα οὐκ ἐποίησα; ποῖον
 κακόν οὐ διετυπώσαμην ἐν τῇ ψυχῇ μου, ἥδη δὲ καὶ
 ἐν τοῖς ἔργοις διεπραξάμην, περνεῖαν, μοιχείαν,
 ὑπερηφανίαν, ἀλαζονείαν, λοιδορίαν, βλασφημίαν,
 ἀργολογίαν, βρασμῶν γέλωτας, μέθην, γαστριμαρ-
 γίαν, ἀδηφαγίαν, μίσος, φθόνον, φιλαργυρίαν, φιλο-
 χρηματίαν, πλεονεξίαν, φιλαυτίαν, φιλοδοξίαν, ἀρ-
 πηγῆν, ἀδικίαν, αἰσχροκερδίαν, ζηλοτυπίαν, κατα-
 λαλίαν, παρανομίαν· πᾶσάν μου αἴσθησιν, καὶ πᾶν
 μέλος ἐμίαναν. ἔφθειρα, ἠχρείωσα, ἐργαστήριον γε-
 νόμενος καθόλου τοῦ διαδόλου. Καὶ οἶδα, Κύριε, ὅτι
 αἱ ἀνομίαι μου ὑπεῖραν τὴν κεφαλὴν μου· ἀλλ'
 ἀνεύκαστον τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τὸ
 ἔλεος ἄφατον τῆς σῆς ἀνεξικακῆς ἀγαθοσύνης, καὶ
 οὐκ ἔστιν ἁμαρτία ἣ νικῶσα τὴν φιλάνθρωπίαν σου.
 Διὸ, πανθαύμαστε βασιλεῦ, ἐνεξικακῆ Κύριε,
 θαυμάστωσον καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ τὰ ἔλεῃ
 σου· δεῖξον τὴν τῆς χρηστότητός σου δύναμιν, καὶ
 ἐμφάνισαν τὴν ἰσχύον τῆς εὐσπλαγγίου ῥοπῆς σου,
 καὶ ἐπιστρέφοντα δέξαι με τὸν ἁμαρτωλόν. Δέξαι
 με, ὡς ἐδέξω τὸν ἄσωτον, τὸν ληστήν, τὴν πόρνην·
 δέξαι με τὸν ὑπερβαλλόντως καὶ λόγῳ, καὶ ἔργῳ,
 καὶ ἐπιθυμίᾳ ἀτόπῳ, καὶ ἐνθυμήσει ἀλόγῳ ἡμαρ-
 τηκότα σοι.

Καὶ ὡς τοὺς περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐδέξω μη-
 δὲν ἄξιον ἐργασαμένους, οὕτω δέξαι καμὲ τὸν ἁμαρ-
 τωλόν· πολλὰ ἐπλημμέλησα, καὶ ἠσέλγησα, ἐλύπησα
 τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, καὶ παρεπίκρανα τὰ φιλο-
 ἄνθρωπα σπλάγγνα σου, καὶ ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ
 διανοίᾳ, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, φανερῶς τε καὶ ἰσχυ-
 ρῶς, ἐκούσιως τε καὶ ἀκούσιως· καὶ οἶδα ὅτι παρ-
 στήσεις τὰς ἁμαρτίας μου ἔμπροσθεν μου τοιαύ-
 τας, οἷαι καὶ παρ' ἐμοῦ γεγονῆσι, καὶ συναρεῖς λο-
 γον μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ ὧν ἐν γνώσει ἀσύγνωστα
 ἔπραξα ἁμαρτήματα. Ἀλλὰ, Κύριε, μὴ τῇ δικαίᾳ
 σου κρίσει, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ
 ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι σὺ
 μόνον εἰμί ἀσθενής, ἀλλὰ καὶ σὸν εἰμι πλάσμα. Σὺ
 μὲν, Κύριε, ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὸν φόβον σου, ἐγὼ
 δὲ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· σοὶ οὖν μόνῳ
 ἡμαρτον· ἀλλὰ δέομαί σου, μὴ εἰσελθῆς εἰς κρίσιν
 μετὰ τοῦ δούλου σου· ἐὰν γὰρ ἀνομίαις παρατηρήσης,
 Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ἐγὼ γὰρ εἰμι τὸ
 πέλαγος τῆς ἁμαρτίας, καὶ οὐκ εἰμί ἄξιος, οὐδὲ
 ἱκανὸς ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ
 ἀπὸ τοῦ πλῆθους τῶν ἁμαρτιῶν μου, ὧν οὐκ ἔστιν
 ἀριθμὸς. Πασαὶ γὰρ κακοπραγίαι, καὶ ἐπίνοιαι, καὶ
 μεθοδῆαι σατανικαί, διαφθοραὶ, βεύσεις, μαλακίαι,
 παιδοφθοραὶ, μνησικακίαι, συμβουλῆαι πρὸς ἁμαρ-
 τίον, γαργαλισμοὶ, ἄλλα τε μυρία πάθη οὐκ ἐξέλι-
 πον ἀπ' ἐμοῦ· ποῖοις γὰρ οὐ διεφθάρην ἁμαρτή-
 μασι; ποῖοις οὐ συνεσγέθην κακοῖς; πᾶσαν ἁμαρτίαν
 διεπραξάμην· πᾶσαν ἀσωτίαν διεθέμην ἐν τῇ ψυχῇ
 μου, ἠχρείωμαι ἀπὸ σοῦ τοῦ Θεοῦ μου καὶ ἀνθρώ-

A et illicita opera, divulgans ea et publicans. Vide,
 Domine, meam humilitatem. et dimitte omnia pec-
 cata mea; vide quoniam multiplicatæ sunt super
 capillos capitis iniquitates meæ. Quod enim non
 feci malum? Quodnam peccatum non admisi?
 Quodnam malum non concepi in mente mea? vel
 in operibus exsecutus sum? Fornicationem, adul-
 terium, superbiam, arrogantiam, contumeliam,
 blasphemiam, otiosa verba, immoderatos risus,
 ebrietatem, gulam, cibi immoderantiam, odium,
 invidiam, avaritiam, cupiditatem, proprium amo-
 rem, ambitum, violentiam, injustitiam, turpe
 lucrum, zelotypiam, loquacitatem, licentiam. Om-
 nem meum sensum, et omne membrum maculavi,
 corrumpti, perdidici, habitaculum factus omnis dia-
 boli. Et scio, Domine, quoniam iniquitates meæ
 supergressæ sunt caput meum, sed incomprehen-
 sibilis est multitudo miserationum tuarum, et
 indicibilis misericordia tuæ patientis benignitatis,
 neque est peccatum vincens tuam bonitatem.

Ideo, rex admirabilis, patientissime Domine,
 mirifica in me peccatore tuas misericordias; os-
 tende tuæ bonitatis virtutem, et manifesta vim
 tuorum viscerum misericordiæ, et conversum
 exhibe me peccatorem. Excipe me sicut excepisti
 prodigum, latronem, meretricem; excipe me qui
 supra modum verbo, opere, desiderio inju-
 to, et cogitatione iniqua peccavi tibi.

C Et sicut eos qui circa undecimam horam vene-
 rant et nihil mercede dignum egerant, excepisti, ita
 excipe me peccatorem. In multis deliqui, et præ-
 varicatus sum, contristatus sum Spiritum tuum
 sanctum, exacerbavi benigna viscera tua, opere,
 sermone, et cogitatione, nocte dieque, palam et
 secreto, voluntarie et involuntarie; et scio quod
 sistes peccata mea coram me quot et quanta com-
 misi, et rationem exiges mecum de his quæ sciens
 haud ignoscenda peccata commisi; sed, Domine,
 ne in tuo justo iudicio, neque in furore tuo ar-
 guas me, neque in ira tua corripas me. Miserere
 mei, Domine, quia non solum infirmus sum, sed
 et tuum opus sum. Tu quidem, Domine, confir-
 masti in me timorem tuum, ego autem iniquita-
 tem coram te feci; tibi igitur soli peccavi; sed
 rogo te, ne intres in iudicium cum servo tuo. Si
 enim iniquitates observaveris, Domine, Domine,
 quis sustinebit? ego enim sum iniquitatis oceanus,
 et non sum dignus, neque aptus ut aspiciam et vi-
 deam cœli altitudinem propter multitudinem pec-
 catorum meorum, quorum non est numerus. Omnes
 enim malæ operationes, et consilia, et fraudes dia-
 bolicæ, corruptiones, effluxiones, mollities, puero-
 rum perditiones, ranceres, incitamenta ad pecca-
 tum, delectationes, aliæque mille libibines a me
 non abfuerunt. Quibus enim non pollutus sum
 peccatis? Quibus malis non impletus sum? omnem
 iniquitatem exercui, omne flagitium in anima mea
 admisi, aversus sum a te mei et hominum Deo.

Quis eriget me in talibus malis constitutum, et in tanta peccata lapsum? In te, Domine, speravi, Deus meus; si est mihi spes salutis, si vincit benignitas tua multitudinem iniquitatum mearum, sis mihi Salvator, et secundum miserationes tuas et misericordias tuas, solve, dimitte, et relaxa mihi quanta tibi peccavi; quia multis malis impleta est anima mea, et non est in me salutis spes. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam, et ne retribuas mihi secundum opera mea, sed converte, suscipe, libera animam meam a malis in quibus nata est et ab exitiis inclinationibus, salva me propter misericordiam tuam, ut ubi abundavit delictum, superabundet gratia tua; et laudabo, et glorificabo te semper omnibus diebus vitæ meæ. Tu es enim Deus poenitentium, et Salvator peccantium, et tibi gloriam conferimus cum æterno tuo Patre, et sanctissimo, bono et vivifico tuo spiritu, nunc et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Versus ejusdem.

Qui das mihi carnem tuam escam libens,
 Qui ignis es indignos consumens,
 Ne me comburas, Creator meus.
 Potius intra in membrorum meorum compagines,
 In omnes artus, in renes et cor meum.
 Ure autem spinas omnium meorum delictorum;
 Animam emunda, mentem sanctifica,
 Frena obfirma, ossaque simul;
 Sensuum illumina quintuplicem facultatem,
 Totum me tuo timore constringe;
 Semper vigila, serva, et custodi me,
 Ab omni opere et verbo animam perdente.
 Purifica, emunda et dirige me,
 Exorna, instrue et illumina me.
 Ostende me habitaculum Spiritus solius,
 Et nunquam habitatio peccati.
 Ut domus tua sim communionis dono.
 Ut ignis me fugiat, omnis male agens, omnis libido,
 Intercessores offero tibi omnes sanctos,
 Incorporeorum ordines,
 Præcursores tuos, sapientes apostolos,
 Et cum his tuam puram et immaculatam Matrem;
 Quorum orationes, misericors, suscipe, Christe mi,
 Et filium lucis tuum servum effice.
 Tu enim es solus sanctificatio nostra,
 O bone, animarumque nostrarum splendor;
 Et tibi, ut decet, tanquam Deo ac Domino
 Gloriam omnes quotidie offerimus.

Α ποῦ. Τίς ἀναστήσει με τὸν ἐν τοσούτοις κακοῖς, καὶ τοσούτοις περιπεσόντα πλημμελήμασιν; Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, ὁ Θεὸς μου· εἴ ἔστι μοι σωτηρίας ἐλπίς, οἱ νικᾷ ἢ φιλανθρωπία σου τὰ πλήθη τῶν ἀνομιῶν μου, γενεῶ μοι Σωτῆρ, καὶ κατὰ τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου καὶ τὰ ἐλέη σου, ἄνευ, ἄφευ, συγχωρησόν μοι πάντα ὅσα σοι ἤμαρτον· ὅτι πολλῶν κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ σωτηρίας ἐλπίς, ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ μὴ ἀποδώτῃ μοι κατὰ τὰ ἔργα μου· ἀλλ' ἐπίστρεψον, ἀντιλαβοῦ, ῥῶσκι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν συμφυέντων αὐτῇ κακῶν, καὶ δεινῶν προλήψεων· σώσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου, ἵνα ὅπου ἡ ἀμαρτία ἐπλεόνησεν, ὑπερπερισεύσῃ ἡ χάρις σου· καὶ αἰνέσω, καὶ δοξάσω σε διὰ παντός, πέπτας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ Σωτῆρ τῶν ἀμαρτανόντων, καὶ σοῦ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάργῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Στίχοι τοῦ αἰτιῶ.

Ὁ θεὸς τροφήν μοι σάρκα σὴν ἐκουσίως,
 Ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους,
 Μὴ δὴ καταφλέξῃς με, μὴ, πλαστοργέ μου·
 Μᾶλλον δὲ ἔλθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,
 Εἰς πάντας ἀρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
 Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὄλων μου πταισμάτων·
 Ψυχὴν κάθαρσον, ἀγίασον τὰς φρένας,
 Τὰς ἡνίας στήριζον ὀστέοις ἄμφω·
 Λιθθήσεων φώτισον ἀπλήν πεντάδα·
 Ὅλον με τῷ σπ̄ συγκιθίλωσον φῶδι·
 Ἄει σκέπε, φρούρει τε καὶ φύλαττέ με,
 Ἐκ παντός ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου·
 Ἄγνιζε, καὶ κάθαρε, καὶ ῥύθμιζε με,
 Κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φώτιζε με·
 Δεῖξόν με σὸν σκῆνωμα πνεύματος μόνου,
 Καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἀμαρτίας,
 Ἴν' ὡς σὸν οἶνον εἰσὸδῳ κοινωνίας·
 Ἵς πῦρ με φεύγῃ, πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος,
 Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 Τὰς ταξιαρχίας τε τῶν ἀσωμάτων,
 Τὸν πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους,
 Πρὸς τοιαύτῃ σὴν ἀχραντὸν ἀγνήν Μητέρα·
 Ἴν' εἰς λιτάς, εὐσπλαγγνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 Καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασται λάτριν·
 Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμός καὶ μόνος
 Ἵμων, ἀγαθὸς, τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης·
 Καὶ σοὶ πρεπόντως ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ
 Δόξαν ἀπανταῖς πέμπομεν καθ' ἡμέραν.